

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκειμενὸν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας — Ἐγκύκλιος ἀρ. 30, ἀπὸ 11 Ἀπριλίου 1932 —
ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ὅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ δραχμὲς 100. Ἐξά-
μηνι δραχ. 55. Τρίμηνι δραχ. 30.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ : Ἐτησίᾳ φράγκα γαλλικά 60,
ἐξάμηνι 35 καὶ τρίμηνι 20.

ΑΜΕΡΙΚΗΣ : Ἐτησίᾳ δολλάρια 4, ἐξάμηνι 2
καὶ τρίμηνι 1.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰοῦντοτε μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον.

Περίοδος Β'—Τόμος 40ὸς

Ἀθῆναι 22 Ἀπριλίου 1933

Ἔτος 55ον.—Ἀριθ. 21

Ο ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ MAURICE CHAMPAGNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Ἔνας περίπατος μετ' τῆς «Χελιδόνας»

Μιά ἡλιόλουστη αὐγουστιάτικη Κυ-
ριακῇ, τὸ μικρὸ λιμάνι τοῦ Τρεπόρ,
στὴ Νορμανδία, ἦταν γεμάτο ζωὴ
καὶ κίνηση.

Ἡ χαλικοστρωμένη ἀκρογιαλιά ὅ-
που ἔσπαζαν ἀπαλὰ-ἀπαλὰ τὰ κυμα-
τάκια δίχως νὰ φέρουν καὶ ἀφρὸ πί-
σω τους, ἦταν μαύρη ἀπὸ κόσμο, καὶ
στοὺς μώλους ἦταν τόσοι
πολλοὶ οἱ περιπατητές, ὥ-
στε μετ' μεγάλη δυσκολία
οἱ βαρκάρηδες καὶ τὰ παι-
διά τους ἀνοίγαν δρόμο γιὰ
νὰ μπορέσουν νὰ σύρουν
ὡς τις σκάλες τις βάρκες
ποὺ ἦταν φορτωμένες ἐπι-
βάτες. Στὴν προκυμαία, οἱ
λίγοι βαρκάρηδες ποὺ ἔμε-
ναν ἀκόμη δίχως ἀγῶγι, ἔ-
βαζαν τὰ δυνατά τους γιὰ
νὰ προσελκύσουν πελατεία.

— Βάρκα, κύριος, ἐδῶ !
Ἄλλος γιὰ τὸν ὥραϊο πε-
ρίπατο !

Ἀνάμεσα σ' ὅλους αὐτοὺς
τοὺς βαρκάρηδες ἕνας ξε-
χώριζε ἰδιαίτερα, τόσο γιὰ
τὸ ἀθλητικὸ του παράστη-
μα ὅσο καὶ γιὰ τοὺς θαρ-
ρετούς του τρόπους. Ἦταν
ἕνας ἄνδρας ὡς πενήντα
χρονῶν, μετ' ψαρὰ μαλλιά,
μετ' ὁλοδὸ βλέμμα καὶ ἀδρὰ
χαρακτηριστικά. Τὸ ὄνομά
του ἦταν Μαθιδὸς Μπρινιόν,
ἀλλὰ ὅλοι στὸ χωριὸ τὸν
φώναζαν καπετὰν-Μαθιδό.

Δίχως ἄλλο ἢ μπρατσέ-
ρα του ἦταν ἀπὸ τις πιδ
περιποιημένες, ἀλλὰ τὸ ὕ-
ψος καὶ οἱ τρόποι τοῦ ἰδιο-
κτῆτη τῆς δὲν θάκαναν καὶ

τόσο εὐχάριστη ἐντύπωση στοὺς δια-
βάτες, γιατί κανεὶς δὲν ἀποφάσιζε νὰ
μπῇ στὸ πλοιάριό του, ἐνῶ τὰ ἄλλα
δὲν πρόφταιναν νὰ γεμίζουν καὶ νὰ
φεύγουν.

Ὁ κόσμος εἶχε κιόλας ἀρχίσει νὰ-
ραιῶνῃ κάπως καὶ ὁ καπετὰν-Μα-
θιδός, μετ' τὰ χέρια σταυρωμένα μπρὸς
στὸ στήθος, τὰ φρύδια ζαρωμένα, τὸ
βλέμμα σκληρὸ, σκεπτόταν μετ' θυμὸ.

«Καὶ κρατώντας τὸ σκοῦφο του στὸ χέρι, πλησίασε δίχως
δισταγμὸ τοὺς δυὸ ἀγνώστους» (Σελ. 241, στ. γ').

ὅτι ἡ ἡμέρα του θὰ πῆγαινε χαμένη,
ὅταν ἔξαφνα μιὰ γλυκεῖα φωνή, μιὰ
φωνήτσα παιδιοῦ ἔφτασε σταυτιά του.

— Κοίταξε, πατέρα, τί ὥραϊο κα-
ραβάκι καὶ πῶς θὰ φεύγῃ γρήγορα
ὅταν θὰ τὸ σπρώχνῃ ὁ ἄνεμος.

— Στάλῃθεια, Σούζη, εἶπε μιὰ
πιδ βαρεῖα φωνή, ἡ μπρατσέρα αὐτῇ
εἶναι πολὺ ὁμορφὴ καὶ ἰδίως φαίνε-
ται πολὺ περιποιημένη.

Ὁ Μαθιδὸς Μπρινιόν δὲν ἄκουσε
περισσότερα. Κολακευμένος ἀπ' τοὺς
ἐπαίνους ποὺ εἶχε ἀκούσει γιὰ τὸ
πλοιάριό του, ἔστριψε γοργὰ γιὰ νὰ
ἰδῇ ποιοὶ μιλοῦσαν ἔτσι.

Λίγα βήματα παραπέρα,
σταματισμένοι στὴν προκυ-
μαία, ἕνας ἄνδρας καὶ ἕνα
κοριτάκι ὡς δέκα χρονῶν,
ντυμένοι καὶ οἱ δυὸ κατὰ-
μαυρα, φαίνονταν νὰ πα-
ρατηροῦν μετ' προσοχὴ τὴ
μπρατσέρα.

Ἡ αὐστηρὴ ὄψη τους
ἀπογοήτευσε στὴν ἀρχὴ
τὸν καπετὰν-Μαθιδό.

— Χμ ! γρύλλισε μέσα
ἀπ' τὰ δόντια του. Ψωριά-
ρηδες μοῦ φαίνονται οἱ μου-
στερήδες, ἀν εἶναι μουστε-
ρήδες. Δὲ δείχνουν νὰ τοὺς
ἀρέσει καὶ πολὺ τὸ γλέντι.

Μὰ ἀμέσως σκέφτηκε
πιδ πρακτικά.

— Μπα, ποῦ τὸ ξέρεις;
ἔκανε.

Καὶ κρατώντας τὸ σκοῦ-
φο του στὸ χέρι, πλησίασε
δίχως δισταγμὸ τοὺς δυὸ
ἀγνώστους.

— Ἕνα περίπατο μετ' τῇ
μπρατσέρα, κύριε; ρώτη-
σε. Μιὰ ὥριτσα μοναχά, τί
λέτε;

Ὁ ἀγνώστος γύρισε τὸ
κεφάλι του καὶ κοίταξε τὸ
ναυτικόν.

Ὁ καπετὰν-Μαθιδὸς εἶδε

τότε πώς είχε νά κάνει μ' έναν άνθρωπο τριανταπέντε ως σαράντα ετών και πώς ο άνθρωπος αυτός είχε περασμένη στην κουμπότρυπα του σακακιού του τη ροζέττα της Λεγεώνας της Τιμής. Η ανακάλυψη αυτή τον έκανε νά πάρη ένα ύφος πιο ευγενικό και ταπεινό.

— Ο κύριος θα με συγχωρήσει που του μίλησα έτσι ελεύθερα, είπε, αλλά δίχως νά τὸ θέλω άκουσα τί εἶπε ἡ μικρή δεσποινίδα καὶ μοῦ φάνηκε ἀπὸ τὴ φωνή της πὼς θὰ εἶχε μεγάλη ὀρεξη νὰ τῆς κάνομε μιὰ βόλτα. Δίχως νὰ παινευτῶ, μπορῶ νὰ σὰς πῶ πὼς δεῦτερη μπρατσέρα σὰν τὴ δική μου δὲν θὰ βρῆτε σ' ὅλο τὸ Τρεπόρ.

Δίχως νὰ τοῦ ἀπαντήσουν, ὁ ἄνδρας καὶ τὸ παιδί ἐξακολουθοῦσαν νὰ κοιτάζουν τὸ καλοκαμωμένο καράδι.

— Κοιτάξτε το, κοιτάξτε το! ἔκανε ὁ καπετάν Μαθιός, ὅχι δίχως καμάρι.

— Ὑστερα σὰν νὰ τοῦ ἤρθε μιὰ ξαφνικὴ ιδέα:

— Ἄλλωστε, κύριε, εἶπε, σεις φαίνεσθε νὰ ξέρετε ἀπ' αὐτά. Ὁ κύριος θὰ εἶναι ναυτικός, ἂν δὲν κάνω λάθος. Ἄξιωμα τὸ κὸς τοῦ ναυτικοῦ, δὲν εἶναι ἔτσι;

Δίχως νὰ ξεκαρφώσῃ τὰ μάτια του ἀπ' τὸ καράδι, ὁ ἄγνωστος κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι του.

Εὐχαριστημένος πὺ ἐπέτυχε, ὁ βαρκάρης συνέχισε:

— Τὴ μπρατσέρα μου τὴ λένε «Χελιδόνα», μὲ τῆνομα. Τί λέτε, ἄξιωματικέ μου, δὲ δοκιμάζετε; Μιὰ ὥρα περίπατο; Βάζω στοίχημα πὼς τὸ χαριτωμένο κοριτσάκι σας θὰ εἶχε μεγάλη διάθεση.

— Ἀλήθεια, Σούζη; ἔκανε ὁ κύριος σκύβοντας πρὸς τὸ κοριτσάκι. Εἶναι ἀλήθεια πὼς θὰ σοῦ ἔκανε κέφι

νὰ πάμε ἕναν περίπατο μὲ τὴ βάρκα; — Ὦ, ναί, πατέρα, ἀπάντησε ζωηρὰ τὸ παιδί, καὶ τὰ μάτια της γυάλισαν ἀπὸ εὐχαρίστηση.

— Μήπως πάρης κανένα κρυολόγημα;

— Ὁχι, ὅχι, μὴ φοβάσαι. Εἶναι τόσο ὥρατος καιρὸς, μπαμπάκα μου!

Τὸ κοριτσάκι εἶχε δίκιο. Ἡ θάλασσα ἀπλώνονταν γαλήνια καὶ καταγάλανη κάτω ἀπὸ τὶς χρυσὲς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου. Ὁ πατέρας φίλησε τὴ

μικρὴ στὸ μέτωπο καὶ ὕστερα γυρίζοντας πρὸς τὸν καπετάνιο:

— Σὺμφωνοί, δὴλωσε, θὰ κάνουμε ἕνα μικρὸ περίπατο. Ποῦ εἶναι τὸ πλήρωμά σου;

— Οἱ ἄνθρωποι μου περιμένουν τὶς διαταγές μου ἔξω στὸ μурзγιο, ἀξιωματικέ μου.

«Τραβοῦσε πίσω του ἕνα πλάσμα ντυμένο στὰ κουρέλια.» (Σελ. 242, στ. γ')

Θὰ στείλω τὸ μούτσο νὰ τοὺς φωνάξῃ. Μείνετε ἡσυχος, σὲ πέντε λεπτά θάχουμε σαλπάρει!

— Καλὰ, κάνε γρήγορα, προτοῦ βάλει ἀέρα. Ἐλα, Σούζη.

Καὶ μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ μαυροντυμένος κύριος καὶ τὸ κοριτσάκι πέρασαν τὸν «πόντε», τὴ σανίδα ποὺ ὁδηγοῦσε ἀπὸ τὴν προκυμῖα στὸ πλοῖο.

Κρατώντας πάντοτε τὸ σκοῦφο του στὸ χέρι, ὁ καπετάν-Μαθιὸς τοὺς ἀκολούθησε ἐνθουσιασμένος γιὰ τὸ κελεπούρι ποὺ τοῦ ἔτυχε—ἕνας ἀξιωματι-

κὸς τοῦ ναυτικοῦ! — ὅταν ὅμως μπήκαν στὸ καράδι,

— Νὰ πάρουμε καὶ ἄλλους ἐπιβάτες, κύριε; ρώτησε.

— Ὁχι, ὅχι, ἔκανε ὁ κύριος.

Ὁ καπετάνιος χαιρέτησε βαθιὰ καὶ ἔκανε τὴ σκέψη ὅτι τὸ «κελεπούρι» ἦταν ἀκόμη καλύτερο ἀπ' ὅ, τι φανταζόταν στὴν ἀρχή.

— Τὸ ξέρει ὁ κύριος πὼς ἡ τιμὴ γιὰ δύο ἄτομα εἶναι ἡ ἴδια ὅπως...

Ὁ ἄγνωστος τὸν ἔκοψε:

— Θὰ πληρώσω ὅ, τι πρέπει, εἶπε, φθάνει μονάχα νὰ μὴ χασομερήσουμε

— Ἀμέσως, κύριε, ἀμέσως, ἔκανε μὲ βία ὁ καπετάν-Μαθιός. Πάω νὰ φωνάξω τοὺς ναῦτες μου.

Καὶ μὲ μιὰ φωνὴ χοντρή καὶ ἄγρια φώναξε:

— Ἐ, Γιάννη, Γιάννη! Ποῦ βρίσκεσαι, βρέ μούτσο τοῦ διαβόλου; Κάπου θὰ κοιμάσαι, ἀρχιτεμπέλαρε. Βρέ, Γιάννη, φανερώσου, τὸ λοιπόν!

Καμμιὰ φωνὴ δὲν τοῦ ἀπάντησε, καμμιὰ μορφὴ δὲν παρουσιάστηκε μπροστά του.

Φανερὰ στενοχωρημένος, ὁ καπετάν-Μαθιὸς στράφηκε πρὸς τοὺς ἐπιβάτες του:

— Μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὸ χασομέρι, ἀξιωματικέ μου, μὰ τὸ βρωμόπαιδο μοῦ κάνει πάλι σκέρτσας, καθὼς βλέπετε. Θὰ κοιμᾶται πουθενά, ἢ κάπου θὰ βρίσκεται κρυμμένο, εἶμαι σίγουρος. Αὐτὸ λεπτὰ νὰ τὸν ξετρυπώσω, κι' ἔφθασα.

Περπατώντας ὅσο πιο γρήγορα μποροῦσε, ὁ καπετάνιος τῆς «Χελιδόνας» ἔτρεξε κατὰ τὴν πρύμη, καὶ ὁ ἐπιβάτης καὶ τὸ παιδί τὸν εἶδαν νὰ ἐξαφανίζεται στὸ καποῦνι ποὺ κατέβαζε σὲς καμπίνες τοῦ πληρώματος. Ὡπου νὰ γυρίσῃ πίσω, προχώρησαν κι' ἐκεῖνοι κατὰ τὴν πλώρη.

Δὲν εἶχαν κάνει πέντε βήματα, ὅταν ἀπὸ τὰμπάρι τῆς μπρατσέρας ἀκούστηκαν διαπεραστικὲς κραυγὲς συνοδευόμενες ἀπὸ βλαστήμιες καὶ βρισιές. Τρομαγμένη ἡ μικρούλα Σούζη σφίχτηκε κοντὰ στὸν πατέρα της.

Σὲ λίγο ὅλα πάλι ἡσύχασαν. Πέ- ρασαν ἔτσι τρία λεπτά.

Ἐξαφνα, ἀπὸ τὸ καποῦνι τῆς πλώρης ξεπρόβαλε μονομιάς ὁ καπετάν-Μαθιός. Τραβοῦσε πίσω του ἕνα πλάσμα ντυμένο στὰ κουρέλια. Τὸ πρόσωπό του δὲν μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸ διακρίνῃ εὐκολα, γιὰ τὸ εἶχε κρυμμένο πίσω ἀπὸ τὸ ἀριστερό του χέρι ὡς νὰ ἤθελε νὰ τὸ φυλάξῃ ἀπὸ τὰ κτυπήματα.

Οἱ δύο ἐπιβάτες δυσκολεύθηκαν κάπως νὰντιληφθοῦν ἔξαρχῃς ὅτι τὸ ἄθλιο αὐτὸ πλάσμα ποὺ ὁ καπετάνιος ἔσερνε μὲ τὴ βία, ἦταν ἕνα παιδί.

Ο ΔΙΧΟΥΔΑΚΗΣ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ)

ΚΑ'

— Ἐγὼ δὲ μπορῶ ν'ἀνεβῶ, ἐσὺ δὲ μπορεῖς, τί θὰ γίνουμε τώρα; κλαουρίζει ὁ Πετράκης.

Ὁ Γεώργιος τὸν μαλλώνει:

— Τόσο εὐκολα χάνεις ἐσὺ τὸ θάρρος σου; Μὴν κλαῖς καὶ περπάτα! Κάπου θὰ φτάσουμε ἐπιτέλους.

Μὰ ὁ Πετράκης ἐξακολουθεῖ νὰ κλαίῃ καὶ δὲν κάνει βῆμα.

— Πεινάω! μουρμουρίζει μέσ'στὰ κλάματα. Πεινάω!

— Πεινᾷς, μὲ τόσες φράουλες ποὺ ἔφαγες!... Ἐλα, προχώρη!... Δὲ βλέπεις ποὺ νυχτώνει; Ἄ, ἐγὼ δὲν τόχω σκοπὸ νὰ ξεφυτίσω στὸ δάσος. Ἐμπρός!

— Ἄ! οὐ! ἐγὼ! φωνάζει ὁ Πετράκης τρομαγμένος, γιὰ τὸ θυμᾶται τὸ λύκο.

Τώρα τρέχουν κι' οἱ δύο. Ὁ φόβος τοὺς δίνει φτερά.

Ἄξαφνα τὸ μονοπάτι μπροστά τους ἀνοίγει, τὰ δέντρα ἀραιώνουν, τὸ δάσος γίνεται λιγώτερο σκοτεινὸ. Βοίσκονται στὴν ἀκροδασιά. Λίγα βήματ' ἀκόμα καὶ μπαίνουν σ' ἕνα χωράφι ἀπὸ πατάτες. Ὁ Πετράκης ξαναθυμᾶται τὴν πείνα του καὶ λέει:

— Ἀχ, τί κοίμα νὰ μὴν μποροῦμε νὰ ψήσουμε μερικὲς καὶ νὰ τίς φάμε!... Πεινάω, σοῦ λέω, πεινάω!...

Ὁ Γεώργιος συλλογιέται, ἔπειτα ψάχνει τίς τσέπες του καὶ βγάζει ἕνα κουτὶ σπύριτα.

— Νά, μικρό, λέει τοῦ Πετράκη, πάρε, ψῆσε τίς πατάτες σου καὶ ξεφορτώσου με!

Πεινάει κι' αὐτός, ἀλλά, σὰ μεγαλύτερος ποὺ εἶναι, κρατᾶει τὴν ἀξιοπρέπειά του καὶ δὲ θέλει νὰ δειξῇ ἀδυναμία.

Μαζεῦνουν φρούτα, ξερά φύλλα, ξερά κλαδιά, γιὰ ν'ἀνάψουν φωτιά. Ἐπειτα σκαλίζουν τὸ χῶμα, βγάζουν καμμιὰ δεκαριά πατάτες κι' ἀπ' τὸ κουτὶ ἕνα σπύριτο, ἕνα μονάχα.

Ὡ, ἕνα σπύριτο φτάνει καμμιὰ φορὰ γιὰ νὰ κήψῃ ὁλάκερο δάσος! Τὸ τρίβουν στὸ κουτὶ καὶ τὸ πλησιάζουν ἀναμμένο στὰ ξεράδια. Ἀμέσως παίρνουν φωτιά. Τώρα δὲν ἔχουν παρὰ νὰ βάλουν ἀπάνω τίς πατάτες καὶ νὰ τίς ἀφήσουν νὰ ψηθοῦν.

Εἶχε νυχτώσει χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν τὰ δύο παιδιά, ποὺ δὲν εἶχαν τὸ νοῦ τους παρὰ σὲς πατάτες. Τί σκοτεινὰ ποὺ θὰ ἦταν γύρω τους, ἂν δὲν ἔφεγγε τώρα ἡ φωτιά!

— Θὰ διώχνῃ καὶ τὰ θεριά, εἶπε ὁ Γεώργιος ποὺ εἶχε διαβάσει κατὶ τέτοιο σ' ἕνα παιδικὸ μυθιστορημάκι. Ἄς φάμε τώρα τίς πατάτες μας

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ Η ΓΑΤΑ

Κάνοντας τὸν περίπατό του στὸν κήπο, ἕνα παιδάκι προγευμάτιζε μ' ἕνα κουλουράκι ποὺ βαστοῦσε.

Τραβηγμένη ἀπὸ τὴ μυρωδιά, μιὰ γάτα ἔρχεται, τὸ χαϊδεύει, ἀνασηκώνει τὴ ράχη, γυρίζει καὶ τέλος προσπαθεῖ ν' ἀνερριχθῇ ὡς τὸ χέρι του.

— Ὦ, τὴν ὁμορφὴ ψιφίνα!... λέει τὸ παιδάκι γοητευμένο καὶ μοιράζεται τὸ κουλουράκι του μὲ τὴ γάτα ποὺ θαρρεῖ πὼς τὸ ἀγαπᾷ.

Ἀλλὰ ὁ κόλακας, μόλις ἀποκτᾷ ἔκεινο ποὺ ἤθελε, ἀπομακρύνεται.

— Ὦ, ὦ, δὲν ἦταν γιὰ μένα τὰ χάδια, εἶπε κατὰπληκτο τὸ παιδάκι, ἀλλὰ γιὰ τὸ κουλουράκι μου!

(Διασκευ)

ΔΗΜ. ΚΟΚ.

τίνα για να ἴδῃ τὴ γριὰ γυναῖκα.

Αὐτὴ, καθισμένη μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα, κοίταξε τὸ γέρο της χαμογελώντας. Κι' αὐτὸς ὅμοια χαμογέλουσε.

Ἡ γριὰ εἶπε πάλι:

— Λέω τὴν ἀλήθεια, δὲν ἀστετεύομαι. Πεντήντα χρόνια κυνηγήσαμε τὴν εὐτυχία ὅταν ἤμαστε πλούσιοι. Ἄδικα προσπαθήσαμε. Τώρα δὲν ἔχουμε πιά τίποτε. Φτωχοί, ζοῦμε σὲ ἔξο σπῖτι, κι' ὅμως βρήκαμε τὴν εὐτυχία!

(Τὸ τέλος σὲ ἐρχόμενο)

ΖΩΗ ΦΡΑΓΚΟΥ

ΠΑΝΩ ΑΠ' ΤΗ ΓΗ...

Ἄσε, μικρή, ν' ἀγοσταλάξῃ ἡ λύπη. Διαμάντια ἀπ' τὰ λεπτὰ τὰ βλέφαρά σου,

Νὰ πάψῃ τὸ κακὸ τὸ καρδιοχτύπι
Νὰ χλωμαίνῃ τὰ ὄρατα μίγουλά σου.

Οἱ γελαστοὶ τοῦ Παραδείσου κῆποι
Ζοῦνε μονάχα μέσ' στὴ φαντασιά σου.
Ὡ, δὲν θὰ ζωντανέψουν τὰ ὄνειρά σου
Ποτὲ στὴ γῆ. Τὸ νοιώθω τί σου λείπει.

Μ' ἀφοῦ ἡ ζωὴ εἶναι τόσο μαύρη
Καὶ σοῦ ἀσχηματίζει κάθε τι ὄρατο,
Πρέπει ἡ ψυχὴ σου κάποιο δρόμο νὰ
βρῇ.

Γιὰ ν' ἀποφύγῃ τὸ σκληρὸ μοιραῖο.
Κλαίγῃ ὅσο θές! Μὰ σήκωνε νὰ μάτια
Πάνω ἀπ' τὴ γῆ, στὰ οὐράνια παλάτια!

MARIA M. ΦΑΛΑΓΓΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Τί νὰ κοιτάξῃ μὲ τόση προσοχή;
(Ἀνεκρινόμην ἀπὸ τὴν Βασίλισσα Κ. Μπερνιά)

Η ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΗΣ ΜΠΕΤΤΥ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ὑπὸ EUDOXIE DUPUIS

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο —

— Τὴν Ἐκτη Λεωφόρο καὶ τὴν Εἰκοστή Τρίτη ὁδὸ, ἐπανελάβε, ἡ Μπέττυ. Μὰ ποῦ νὰ βρῶ τὴν Ἐκτη Λεωφόρο;

— Ἀνεβῆτε ἴσια ἐπάνω, ἐξήγησε τὸ χαμῖνι, δείχνοντάς της μιά μεγάλη σκάλα λίγο παραπέρα, ποῦ μαύριζε ὅμως τόσο πολὺ ἀπὸ κόσμο, ὥστε φαινόταν ἀδύνατο νὰ τὴν ἀνεβῇ κανεὶς. Θὰ σᾶς βγάλῃ στὸ σταθμὸ τοῦ σιδηροδρόμου.

Τὴ στιγμή ἐκείνη ἀκριβῶς ἀκούστηκαν σάλπιγγες καὶ ταμπούρα καὶ φανερώθηκε ἀπὸ μακριὰ ἕνας λόχος πεζικοῦ.

Μέσα σ' ἕνα λεπτὸ οἱ ἀστυφύλακες ἀπώθησαν τὸ πλῆθος καὶ ἀνοῖξαν στὴ σκάλα δίοδο γιὰ νὰ περάσῃ ὁ στρατός. Ὁ λοχαγὸς κι' οἱ στρατιῶτες προχώρησαν πρὸς ἐκεῖνο τὸ μέρος.

Ἡ Μπέττυ, γογγῇ σὰν σάϊτα ἔτρεξε κοντὰ στὸν ἀξιωματικό.

— Ἀχ, σᾶς παρακαλῶ, κύριε, φώναξε. μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ ἔρθω μαζί σας; Ἐχῶ χαθεῖ καὶ θέλω νὰ βρῶ τοὺς δικούς μου

— Μπορεῖς νὰ βαδίξῃς σὰν στρατιώτης; ρώτησε ὁ λοχαγὸς ποῦ εἶχε ἀγαθὸ πρόσωπο καὶ τὴν κοίταζε εὐθυμῶς.

— Ἐξέρω νὰ πηγαίνω βήμα καὶ νὰ ὑπακούω στὸ πρόσταγμα, εἶπε ἡ Μπέττυ, δίχως νὰ τὰ χάσῃ. Αὐτὸ θέλετε νὰ πῆτε;

— Γιὰ τὴ στιγμή αὐτὸ μοῦ χρειάζεται, εἶπε ὁ λοχαγός. Ἐλα στὰ δεξιὰ μου.

Ἡ Μπέττυ πῆγε στὰ δεξιὰ τοῦ λοχαγοῦ κι' ἀνέβηκε τὴν σκάλα μαζί μὲ τὸν στρατὸ κανονίζοντας τὸ βῆμα της μὲ τὸν ἦχο τῆς μουσικῆς. Ἐτοὶ βρέθηκε στὴν ἀποβάθρα τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου ποῦ διασχίζει τὴν Νέα Ὑόρκη ἀπὸ τὴν μιά ὡς τὴν ἄλλη ἀκρῇ.

Ἐνα τραῖνο μόλις εἶχε φθάσει. Φαινόταν γεμάτο. Ὅσο δὲν ἦταν τόσο γεμάτο, ὥστε νὰ μὴν χωρέσῃ μέσα ὅλος ὁ λόχος μέχρι τοῦ τελευταίου στρατιώτη.

Ἡ Μπέττυ ἐννοίωσε μονομιάς νὰ σηκώνεται στὸν ἀέρα, νὰ ταλαντεύεται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ καὶ μόνον

ὅταν τὸ τραῖνο στάθηκε πάλι, σὲ ἄλλῃ στάση, ξαναβρῆκε τὴν ψυχραιμία της καὶ ἀντιλήφθηκε πὼς βρισκόταν στὸν ἐξώστη ἐνὸς βαγονιοῦ μαζί μὲ τὸν λοχαγὸ κι' ἐπὶ στρατιῶτες ποῦ ὅλοι φέρονταν τόσο εὐγενεῖς μαζί της ὥσταν νὰ ἦταν στάλῃθαι ἡ κόρη τοῦ συντάγματος.

Ἡ γλώσσα της ἄρχισε νὰ δουλεύῃ εὐθὺς. Δίχως νὰ χάνῃ οὔτε μιά ματιά ἀπὸ τὸ θαυμάσιο θέαμα ποῦ ξετυλιγόταν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια της, ἄρχισε νὰ διηγείται τὴν ἱστορία της ποῦ ὅλοι τὴν ἀκουσαν μὲ τὸ ζωηρότερο ἐνδιαφέρον. Καὶ ὅταν τὸ τραῖνο ἔφθασε στὴν Εἰκοστή Τρίτη ὁδὸ—ἐκείνη ποῦ εἶχε συμβουλευθῇ ὁ ἐφημεριδοπώλης τὴν Μπέττυ νὰκολουθήσῃ γιὰ νὰ φθάσῃ στὴν Πέμπτη Λεωφόρο—ὁ λοχαγὸς διέταξε ἕνα λοχία καὶ δύο στρατιῶτες νὰ ὁδηγήσουν τὸ κοριτσάκι ἀπὸ τὴν στάση στὸ ξενοδοχεῖο της.

Δίχως καθόλου νὰ σκοτίζεται γιὰ τὴν ἐντύπωση ποῦ ἔκανε στὸ κόσμο περπατώντας ἀνάμεσα σὲ τέσσερες στρατιῶτες, ἡ Μπέττυ ἄρχισε πάλι νὰ πηγαίνῃ μὲ βῆμα στρατιωτικὸ κι' ἀφοῦ πέρασε σχεδὸν ὁλόκληρη τὴν Εἰκοστή Τρίτη ὁδὸ ἔφτασε, ἐπιτέλους στὴν Πέμπτη Λεωφόρο.

Εὐτυχῶς θυμόταν τὸ ὄνομα τοῦ ξενοδοχείου καὶ τὸ εἶπε στὸν λοχία κι' αὐτὸς μαζί μὲ τοὺς ἄλλους στρατιῶτες τὴν ὁδήγησε ἐκεῖ.

Ἀπὸ τὸν θυρωρὸ πληροφορήθηκαν ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς φίλους τῆς μικρούλας δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμη—δίχως ἄλλο, σκέφτηκε ἡ Μπέττυ, θὰ φάχνουν νὰ μὲ βροῦν—καὶ τότε τὴν πῆγαν στὸ σαλόνι.

Θέλοντας νὰκολουθήσῃ κατὰ γράμμα τὴν διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ του, ὁ καλὸς λοχίας ἤθελε νὰ μείνῃ ἐκεῖ γιὰ νὰ παραδώσῃ τὸ παιδί στὰ χέρια τοῦ κηδεμόνος του. Μὰ ἡ Μπέττυ ἐδῆλωσε ὅτι δὲν φοβόταν καθόλου νὰ μείνῃ μοναχὴ της, ὅτι δίχως ἄλλο οἱ φίλοι της δὲν ἔθργοῦσαν νὰρθοῦν, καὶ τότε ὁ λοχίς καὶ οἱ στρατιῶτες ἀποφάσισαν νὰ φύγουν. Ἡ Μπέττυ τοὺς ξέβγαλε ὡς τὴν πόρτα καὶ τοὺς εὐχαρίστησε μὲ ὅλη της τὴν καρδιά γιὰ τὴν μεγάλη ἐκδούλευση ποῦ τῆς πρόσφεραν.

Ὅτε, γεμάτη καμάρι καὶ περηφάνεια ποῦ εἶχε γίνῃ ἡρωίδα μιάς τέτοιας ἀσυνείθιστης περιπέτειας καὶ ποῦ τὰ εἶχε βγάλει πέρα τόσο λαμπρά, κάθησε σὲ μιά μεγάλη πολυθρόνα καὶ περίμενε τοὺς δικούς της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

Σχέδια καὶ πραγματοποιήσεις

Θὰ εἶχε περάσει περισσότερο ἀπὸ μιά ὥρα ποῦ ἡ Μπέττυ περίμενε. Συχνὰ ἐβγαίνε στὴ βεράντα ποῦ ἔπαινε ὅλη τὴν πρόσοψη τοῦ ξενοδοχείου, γιὰ νὰ ἴδῃ μήπως ἔρχονται οἱ φίλοι της, ἀλλὰ κάθε φορὰ ξαναγύριζε πίσω στὸ σαλόνι ἀπογοητευμένη.

Ἦταν ἡ πέμπτη ἢ ἡ ἕκτη φορὰ ποῦ ἐτοιμαζόταν νὰ βῇ στὴ βεράντα, ὅταν ἀκουσε φωνὲς γυνώριμες στὴν εἴσοδο τοῦ ξενοδοχείου. Τὴν ἴδια σχεδὸν στιγμή ἡ πόρτα τοῦ σαλονιοῦ ἀνοίξε καὶ ἡ μὲς Μάργκαρετ ὤρμησε μέσα ἀκολουθούμενη ἀπὸ τὴ μητέρα της καὶ ἀπὸ τὸ Ριχάρδο.

— Μπέττυ, μικρούλα μου, σὲ ξαναβρίσκουμε ἐπιτέλους! Δὲ σοῦ ἔτυχε τίποτε δυσάρεστο; Εἶσαι καλά, δὲν εἶναι ἔτσι; φώναζαν ὅλοι μαζί.

— Εἶμαι πολὺ καλά καὶ πολὺ εὐχαριστημένη ποῦ σᾶς ξαναβλέπω, εἶπε ἡ Μπέττυ, πέφτοντας στὴν ἀγκαλιά τῆς φίλης της.

— Πὼς τρόμαξα γιὰ σένα, μικρή μου Μπέττυ! Τί ἀγωνία πέρασα μὲ τὴ σκέψη πὼς εἶχες χαθῇ μέσα σὲ τόσο κόσμο! εἶπε ἡ Μάργκαρετ, καὶ στὸ γλυκὲ της πρόσωπο φαινόταν ἀκόμη καθαρά ὅλη ἡ ταραχὴ ποῦ εἶχε περάσει.

Ἡ κυρία Βάν-Κούρτ δὲν ἦταν λιγώτερο συγκινημένη.

— Ἡμουν βέβαιος, εἶπε ὁ Ριχάρδος εὐθυμῶς, ὅτι τὸ παπαγαλάκι θὰ τὰ κατάφερνε νὰ τὰ βγάλῃ πέρα. Ἐνα κορίτσι μὲ τὸ μυαλὸ τὸ δικό σου δὲν τὰ χάνει ποτέ του.

Ἡ Μπέττυ τότε κάθησε καὶ ἐξιστόρησε τίς περιπετειές της: Τὸ πὼς ἔμαθε ποῖο δρόμο ἔπρεπε νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ μικρὸ ἐφημεριδοπώλη, τὸν ἐναέριο περίπατό της πάνω ἀπὸ τὴ Νέα Ὑόρκη μαζί μὲ τοὺς στρατιῶτες, καὶ τὴν ἀφίχῃ της στὸ ξενοδοχεῖο μὲ τὴν τιμητικὴ συνοδεία της.

Ὁ Ριχάρδος εἶχε ὑποχρεθεῖ στὸν

κύριο Μόρρις, ποῦ ἔτρεχε ἀκόμη στὴ Νέα Ὑόρκη φάχνοντας νὰ βρῇ τὴ χαμένη, πὼς θὰ τοῦ τηλεφωνοῦσε σ' ἕνα ὀρισμένο γραφεῖο, μόλις μάθαινε νέα γιὰ τὴ Μπέττυ. Ἐτρεξε λοιπὸν νὰ τὸν εἰδοποιήσῃ τηλεφωνικῶς πὼς τὸ παιδί εἶχε βρεθεῖ, κι' ὕστερα γύρισε πίσω στὸ σαλόνι.

— Μπέττυ, εἶπε στὴ μικρὴ του φίλη. Δίχως ἄλλο εἶσαι ἕνα κορίτσι

τὰ χάσῃ ποτέ της, εἶπε ὁ Ριχάρδος γελώντας.

— Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ἔδειξε πολλὴ φρόνηση καὶ μεγάλη ψυχραιμία, συμφώνησε καὶ ἡ κυρία Βάν Κούρτ.

— Καὶ τώρα λοιπὸν, εἶπε ἡ Μάργκαρετ, ἐγὼ εἶμαι τῆς γνώμης ν' ἀνεβούμε στὰ δωμάτιά μας καὶ νὰ ἀναπαυθοῦμε ὡς τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ.

— Πιὸ λογικὸ εἶναι, ἡ Μπέττυ νὰ μὴν ξανακατεβῇ κάτω καὶ νὰ τῆς σερβίρουν τὸ φαγητὸ της ἐπάνω, συμβούλευσε ἡ κυρία Βάν Κούρτ. Ὅτε ἀπὸ τὸ ταξίδι ποῦ ἔκανε καὶ ἀπὸ τίς συγκινήσεις ποῦ πέρασε σήμερα τὸ ἀπόγευμα, θὰ αἰσθάνεται πολὺ ἐξαντλημένο τὸν ἑαυτὸ της.

— Ὡ, μὰ καθόλου, καθόλου! διαμαρτυρήθηκε ἡ Μπέττυ, ποῦ ὁ φόβος νὰ στερηθῇ αὐτὴ τὴν εὐχαρίστηση, νὰ γευματίσῃ κάτω στὴ μεγάλη τραπεζαρία μαζί μὲ ὅλο τὸν κόσμο, τὴν ἔκανε νὰ ξαναβρῇ ὅλη τὴν παλιά της ἐνεργητικότητά. Πιστέψετε, κυρία Βάν-Κούρτ, αἰσθάνομαι πολὺ καλά, δὲν εἶμαι καθόλου κουρασμένη. Φαίνομαι κουρασμένη, μὲς Μάργκαρετ.

Ἡ Μάργκαρετ κατὰ βάθος σκεπτόταν ὅτι ἡ μητέρα της εἶχε δικίον καὶ πὼς ἡ Μπέττυ εἶχε ἀνάγκη νὰ ἀναπαυθῇ γιὰ νὰ εἶναι ξεκούραστη, τὴν ἐπομένη ποῦ θὰ γύριζαν τὰ μαγαζιά γιὰ τὰ διάφορα φώνια. Εἶδε ὅμως μιά τέτοια ἀπογοήτευση ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπάκι τῆς μικρῆς της

φίλης, καὶ μιά τέτοια παράκληση στὰ μάτια ποῦ ὑψώνονταν ἱκετευτικά πρὸς τὰ δικά της, ὥστε, ὅπως κάθε φορὰ, πῆρε τὸ μέρος τοῦ παιδιοῦ. Κι' ἔτσι δόθηκε ἡ ἀδεία στὴ Μπέττυ νὰ κατεβῇ νὰ φάῃ στὴ μεγάλη τραπεζαρία, μὲ τὸν ὅρο ὅμως ὅτι ἀμέσως μετὰ τὸ φαγητὸ θὰ πῆγαινε νὰ κοιμηθῇ. Τῆς ἐπέτρεψαν μάλιστα γι' αὐτὴ τὴν ἐπίσημη περίσταση νὰ φορέσῃ τὸ γαλάζιον της φουστάνι...

— Ἀχ, σᾶς παρακαλῶ, κύριε! Μοῦ ἐπιτρέπετε νὰ ἔρθω μαζί σας; (Σελ. 246, στ. β')

ἄξιο νὰ τὰ βγάλῃ πέρα σὲ κάθε περίπτωση. Τί θὰ ἔκανες ἀν δὲν συναντοῦσε τοὺς φίλους σου τοὺς στρατιῶτες;

— Δὲν ξέρω, κύριε, ἔκανε ἡ

γανούρισμα της μουσικής βρίσκω της λήθησ την άγκαλιά.

Έτσι θα ήθελα να ζήσω... Μα οι χίμαιρες πραγματοποιούνται;

Γαλαξινή

ΜΙΑ ΦΙΛΗ

Ήμουν άκομη μικρή, στην έκτε τά-ξη του Δημοτικού, όταν ένα περιστα-τικό μ' έκανε ν' αγαπήσω μια καλή φίλη, κι' αυτό γράφτηκε από τότε κα-λά στη μνήμη μου.

Μέσα στις πολλές συμπαθήτριές μου μια ξεχώρισα απ' όλες: ένα σγουρό-μαλλο, μελαχροινό κοριτσάκι, με μαύ-ρα μεγάλα μάτια. Είχε ευγενικά αϊ-σθήματα και χρυσή καρδιά, ήταν ο-μως λιγάκι πεισματάρα κι' είχε πάντα αντίθετες από μένα γνώμες, πράγμα που μ' έκανε να θυμώνω συχνά. Μια μέρα όμως, τόσο θύμωσα μαζί της, ώ-στε άποφάσισα να μην της ξαναμιλή-σω... Κι' έτσι λοιπόν χωριστήκαμε.

Αργά-αργά κυλούσαν οι μέρες, ώσπου πέρασε αρκετός καιρός.

Εγώ στο πέρασμα του χρόνου το εί-χα μετανοιώσει, γιατί δεν μπορούσα να κάμω χωρίς αυτή. 'Αλλά δεν τολμού-σα ποτέ να της μιλήσω.

Κι' εκείνη όμως έβλεπα ότι είχε με-τανοιώσει, και ζητούσε ευκαιρία να μου μιλήσει: "Όταν, μια μέρα, μόλις βγή-καμε στο διάλειμμα, τη βλέπω να με πλησιάζει. Εγώ έμεινα ακίνητη, μά-η φίλη μου βοέηθε με δυο βήματα, μπροστά μου κι' αφού με κοίταξε καλά με τα μάτια της, μου λέει:

— Μετανοιώνω για όσα σου έκανα, και σε παρακαλώ να με συγχωρήσεις... Εγώ κοίταξα καλά τα μάτια της που έβγαζαν φλόγες, χαμογελάοντας.

— Δε θα με συγχωρήσεις λοιπόν; 'Εξακολουθούσα ακόμη άφωνα να κοιτάζω τα μεγάλα της μάτια που πλημμύριζαν τώρα από δάκρυα.

— Κι' ο Χριστούλης λοιπόν—έξακο-λούθησε—συγχώρεσε όσους με-τα-νοίωσ... και πριν προφτάσει να τε-λειώσει, ένας λυγρός τόν έκοψε. Σκύ-βει τότε το σγουρό κεφάλι της κι' αφήνει να τρέξουν ελεύθερα τα δάκρυά της.

Κι' έμένα δίως τα μάτια μου πλημμύ-ρισαν, και με μια απότομη κίνηση την άγκαλιάζω και τη φιλώ. Ήταν το ση-μάδι της συμφιλίωσης... Το κουδού-νι κτυπά για μένα...

Από τότε γίναμε άχώριστε φίλες και ποτέ πια δε θα χωριστούμε. Γιατί αυτό το περιστατικό μ' έκανε να την αγαπήσω περισσότερο.

Λεβάντα

ΑΠΟ ΤΑ ΦΑΙΔΡΑ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟ ΓΙΑΤΡΙΚΟ

"Ενας μικρός παίρνει σ' ένα φαρμα-κείο και λέει στο φαρμακοποιό:

— Μου γερμίζετε αυτή τη μπουτίλλα;

"Ο φαρμακοποιός κοιτάζοντάς την, λέει:

— Παιδί μου, δεν ξέρω τί πρέπει να βάλω: ή ετικέτα είναι σχισμένη και δεν βγάζω ούτε μια λέξη.

"Ο μικρός, με μια ματιά που έδωσε στην ετικέτα, στην οποία μόλις δια-κρίνονται δυο λέξεις, λέει:

— Μου την γερμίζετε, παρακαλώ, με "Χρήσις εξωτερική";

Δανάη

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Τάκη, καθάρισε το μήλο σου πριν το φάς, όπως σου έχω πει;

— Ναί, μαμιά.

— Καλά, και τί τάκανες τα φλούδια;

— Αυτά τάφαγα ύστερα!

Σφιγξ

"Ο μικρός Νίκος ξυπνάει το πρωί ένθουσιασμένος.

— Φαντάσου, μαμιά μου, ότι από-ψε είδα στον ύπνο μου πώς έκανα το μπάνιο μου. Δεν είναι βέβαια ανάγκη να ξαναπλυθώ σήμερα το πρωί!

Δανάη

"Ο Σαρδανάπαλος βλέπει τη γάτα που ρουθουνίζει κοντά στη φωτιά και φω-νάει:

— Μαμιά, μαμιά, ή γάτα άρχισε να βράζει!

Κυρά Φροσύνη

Βγάζουν ένα μισοπνιγμένο από τη θάλασσα. Κι' ο Κουριοκεφαλάνης που θέλει να κάνει τον πολύξερο, λέει:

— Δόσσε του να πιη λίγο νερό του ανθρώπου, γιατί τρώμας!

Μυστηριώδης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ 257ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΛΥΣΕΩΝ

Προταθέντος την 5 Δεκεμβρίου 1931 προς εΐ-ρεσιν των λύσεων των εις τα φύλλα της Διαπλά-σεως Δεκεμβρ. 1931, 'Ανωμαρίου και Φεβρουαρίου 1932 δημοσιευθεισών 175 Πνευματικών 'Ασκήσεων.

(Οι ακολουθούντες έκαστον όνομα τρεις αριθμοί σημαίνουν: ο πρώτος τάς εύρεθεί-σας όρθας λύσεις, ο δεύτερος τάς Εύρημα λύσεων και ο τρίτος τά Εύρημα 'Επιμο-νής, συμφώνως με τον 'Οδηγόν του Συνδρο-μητού, Κεφ. Α', § 25.

Οι 'Ισότιμοι όλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύουν την εικόνα των επί πληρωμή-δρ. 40 δια τα έξοδα του κλισιό, και να γρά-φουν εντός τριμήνου το πολύ από σήμερα, (διότι κατόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τουτο), ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Δια-πλάσεως» των ετών 1894—1932 (Β' Πε-ρίοδος) με έκπτωσιν δέκα πέντε (15) δραχ-μών. Οι του Β' Βραβείου ν' αγοράσουν ό-μοιον Τόμον με έκπτωσιν δέκα (10) δρ. και οι του Γ' με έκπτωσιν πέντε (5) δρ. ("Ιδε και 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Ε' § 6 και 7).

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΡΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΕΘΕΙ-ΣΑΣ ΟΡΘΑΣ ΛΥΣΕΙΣ, Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ ΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ 'ΕΠΙΜΟ-ΝΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΟΝ 'ΟΔΗΓΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟ-ΜΗΤΟΥ, ΚΕΦ. Α', § 25.

ΟΙ 'ΙΣΟΤΙΜΟΙ όλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύουν την εικόνα των επί πληρωμή-δρ. 40 δια τα έξοδα του κλισιό, και να γρά-φουν εντός τριμήνου το πολύ από σήμερα, (διότι κατόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τουτο), ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Δια-πλάσεως» των ετών 1894—1932 (Β' Πε-ρίοδος) με έκπτωσιν δέκα πέντε (15) δραχ-μών. Οι του Β' Βραβείου ν' αγοράσουν ό-μοιον Τόμον με έκπτωσιν δέκα (10) δρ. και οι του Γ' με έκπτωσιν πέντε (5) δρ. ("Ιδε και 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Ε' § 6 και 7).

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΡΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΕΘΕΙ-ΣΑΣ ΟΡΘΑΣ ΛΥΣΕΙΣ, Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ ΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ 'ΕΠΙΜΟ-ΝΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΟΝ 'ΟΔΗΓΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟ-ΜΗΤΟΥ, ΚΕΦ. Α', § 25.

ΟΙ 'ΙΣΟΤΙΜΟΙ όλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύουν την εικόνα των επί πληρωμή-δρ. 40 δια τα έξοδα του κλισιό, και να γρά-φουν εντός τριμήνου το πολύ από σήμερα, (διότι κατόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τουτο), ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Δια-πλάσεως» των ετών 1894—1932 (Β' Πε-ρίοδος) με έκπτωσιν δέκα πέντε (15) δραχ-μών. Οι του Β' Βραβείου ν' αγοράσουν ό-μοιον Τόμον με έκπτωσιν δέκα (10) δρ. και οι του Γ' με έκπτωσιν πέντε (5) δρ. ("Ιδε και 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Ε' § 6 και 7).

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΡΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΕΘΕΙ-ΣΑΣ ΟΡΘΑΣ ΛΥΣΕΙΣ, Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ ΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ 'ΕΠΙΜΟ-ΝΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΟΝ 'ΟΔΗΓΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟ-ΜΗΤΟΥ, ΚΕΦ. Α', § 25.

ΟΙ 'ΙΣΟΤΙΜΟΙ όλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύουν την εικόνα των επί πληρωμή-δρ. 40 δια τα έξοδα του κλισιό, και να γρά-φουν εντός τριμήνου το πολύ από σήμερα, (διότι κατόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τουτο), ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Δια-πλάσεως» των ετών 1894—1932 (Β' Πε-ρίοδος) με έκπτωσιν δέκα πέντε (15) δραχ-μών. Οι του Β' Βραβείου ν' αγοράσουν ό-μοιον Τόμον με έκπτωσιν δέκα (10) δρ. και οι του Γ' με έκπτωσιν πέντε (5) δρ. ("Ιδε και 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Ε' § 6 και 7).

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΡΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΕΘΕΙ-ΣΑΣ ΟΡΘΑΣ ΛΥΣΕΙΣ, Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ ΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ 'ΕΠΙΜΟ-ΝΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΟΝ 'ΟΔΗΓΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟ-ΜΗΤΟΥ, ΚΕΦ. Α', § 25.

ΟΙ 'ΙΣΟΤΙΜΟΙ όλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύουν την εικόνα των επί πληρωμή-δρ. 40 δια τα έξοδα του κλισιό, και να γρά-φουν εντός τριμήνου το πολύ από σήμερα, (διότι κατόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τουτο), ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Δια-πλάσεως» των ετών 1894—1932 (Β' Πε-ρίοδος) με έκπτωσιν δέκα πέντε (15) δραχ-μών. Οι του Β' Βραβείου ν' αγοράσουν ό-μοιον Τόμον με έκπτωσιν δέκα (10) δρ. και οι του Γ' με έκπτωσιν πέντε (5) δρ. ("Ιδε και 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Ε' § 6 και 7).

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΡΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΕΘΕΙ-ΣΑΣ ΟΡΘΑΣ ΛΥΣΕΙΣ, Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ ΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ 'ΕΠΙΜΟ-ΝΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΟΝ 'ΟΔΗΓΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟ-ΜΗΤΟΥ, ΚΕΦ. Α', § 25.

ΟΙ 'ΙΣΟΤΙΜΟΙ όλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύουν την εικόνα των επί πληρωμή-δρ. 40 δια τα έξοδα του κλισιό, και να γρά-φουν εντός τριμήνου το πολύ από σήμερα, (διότι κατόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τουτο), ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Δια-πλάσεως» των ετών 1894—1932 (Β' Πε-ρίοδος) με έκπτωσιν δέκα πέντε (15) δραχ-μών. Οι του Β' Βραβείου ν' αγοράσουν ό-μοιον Τόμον με έκπτωσιν δέκα (10) δρ. και οι του Γ' με έκπτωσιν πέντε (5) δρ. ("Ιδε και 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Ε' § 6 και 7).

ΟΙ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝΤΕΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΟΝΟΜΑ ΤΡΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΙ ΣΗΜΑΙΝΟΥΝ: Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΕΘΕΙ-ΣΑΣ ΟΡΘΑΣ ΛΥΣΕΙΣ, Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ ΛΥΣΕΩΝ ΚΑΙ Ο ΤΡΙΤΟΣ ΤΑΣ ΕΥΡΗΜΑ 'ΕΠΙΜΟ-ΝΗΣ, ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΜΕ ΤΟΝ 'ΟΔΗΓΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟ-ΜΗΤΟΥ, ΚΕΦ. Α', § 25.

ΟΙ 'ΙΣΟΤΙΜΟΙ όλων των τάξεων έχουν το δικαίωμα, οι μὲν του Α' Βραβείου να δημοσιεύουν την εικόνα των επί πληρωμή-δρ. 40 δια τα έξοδα του κλισιό, και να γρά-φουν εντός τριμήνου το πολύ από σήμερα, (διότι κατόπιν παραγράφεται το δικαίωμα τουτο), ένα οιονδήποτε θέλουν τόμον «Δια-πλάσεως» των ετών 1894—1932 (Β' Πε-ρίοδος) με έκπτωσιν δέκα πέντε (15) δραχ-μών. Οι του Β' Βραβείου ν' αγοράσουν ό-μοιον Τόμον με έκπτωσιν δέκα (10) δρ. και οι του Γ' με έκπτωσιν πέντε (5) δρ. ("Ιδε και 'Οδηγόν Συνδρομητού, Κεφ. Ε' § 6 και 7).

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: 'Ελπίδουσα 'Ελλάς, 138, 14, 6. Σεπεσμένη Λαίδη, 138, 14, 6. Κουκουτάκι, 122, 13, 6. 'Ισοτίμοι: Αίγλη, 135, 14, 5.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Θεά 'Αθηνά, 92, 10, 4. Περιπλοκάς, 85, 9, 4. Δάμων Φιντίας, 81, 9, 5. Νύμφη του Βορρά, 109, 11, 5. Νίκη, 86, 9, 5. Δανάη, 91, 10, 7. Φρανσίνα, 85, 9, 5.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: Μανόλια, 62, 7, 3. Σπίθα, 30, 3, 2. Γλυκεία Παρηγοριά, 11, 2, 1. Χρήστος Γορτύνης, 8, 1, 1. Σεληνόφωτη Νύχτα, 72, 8, 4. Ρόδης Ουράνης, 26, 3, 2.

ΜΕΣΑΙΑ ΤΑΞΙΣ (12—15 ετών)

ΠΡΩΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Αδερφινός, 165, 17, 7.

'Ισοτίμοι: Βοσπορίτις Νύμφη, 150, 15, 7. Κύκνος της Εύτυχίας, 165, 17, 7. Πλόνο Δοξάρι, 151, 16, 7. Μάγα Δωδεκάνησα, 153, 16, 7. 'Ανοξιάτικο Λουλούδι, 160, 16, 7. Εύτυχία Ν. Μάρ-γαρη, 165, 17, 7. Ναίς, 167, 17, 7. 'Α-γνή, 158, 16, 7. 'Αγνούλα, 155, 16, 7. 'Αγράμπελη, 143, 15, 7. Μαγνήτης, 148, 15, 7. Ρωμαντική Βοσποπούλα, 164, 17, 7. Παγασαία, 167, 17, 7. Χρυ-σάνθεμο, 160, 16, 7. Μακεδονικόν 'Εν-τελβάις, 151, 16, 7. Νηρηίς του Παγα-σητικού, 161, 17, 7.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Κορφια-τόπουλο, 139, 14, 7. Νικηφόρος Ουρά-νός, 135, 14, 7.

'Ισοτίμοι: Λυσόχαρτο, 139, 14, 7. Νυφούλα τ' Ουδανού, 129, 13, 7. Κό-μα του 'Ιονίου, 127, 13, 7. Μαγεμένο Δοξάρι, 138, 14, 7. Ταρία Ταρέλλα, 133, 14, 7. Περγαμινή Αύρα, 128, 13, 7.

ΤΡΙΤΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ: Χωρίς Φτε-ρά, 120, 12, 7. Αδούλα, 117, 12, 6. Χαραυγή, 111, 12, 7.

ΕΠΑΙΝΟΣ: Κραυγή Νίκης, 93, 10, 5. Κοκκινόπετρα, 74, 8, 4. Αϊντά, 100, 10, 6. Θούριος του Ρήγα, 100, 10, 7. 'Εξυπνο Κυπριωτάκι, 92, 10, 5. 'Ονει-ροπόλος 'Ελληνοπούλα, 98, 10, 6.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

ΕΥΦΗΜΟΣ ΜΝΕΙΑ: 'Αφροίνα, 18, 2, 1. Περαστικός, 19, 2, 1. 'Ηλιο-βασίλειμα, 58, 6, 3. Κισσός των Βρά-χων, 42, 5, 2. Σικωνία Αύρα, 22, 3, 2. Μονάκριβη, 28, 3, 2. Λαγός Νο 2, 70, 7, 6. Παπαρούνα, 69, 7, 7. Ματωμένο Δαφνόκλαδο, 7, 1, 2. Λευκάτας, 3, 1. 1. Λουλούδι της Καρδιάς, 24, 3, 2. 'Η-λιοκαμένη 'Αραπία, 57, 6, 6. Τραγου-διστής, 59, 6, 5. 'Ανοξιάτικη Βροχού-λα, 59, 6, 3.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

'Αθήναι, 42 όδός Εϋριπίδου, την 20 'Απριλίου 1933

ΕΙΧΑΡΙΣΤΩ τα καλά μου παιδιά που μου έστειλαν πασχα

θα μπορῆς νὰ μοῦ γράφης πὶό συχνά!) **Γεώργιον Φέτταν** (Ὁδηγὸν ἔστειλα· εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλὰ λόγια· περιμένω!) **Δούλην Δωδεκανήσον** (τὰ ἔλαβα!) **Χωρίς Φτερά** (ναί, σ' ὅλα τὰ σχολεῖα ἔγιναν γιορτές τὴν 25 Μαρτίου· φαντάζομαι ὅμως πῶς μὴ ἀπὸ τῆς φραϊότερης θὰ ἦταν τοῦ δικού σου, ἀφοῦ παίχθηκε μὲ τόση ἐπιτυχία τὸ πατριωτικὸ αὐτὸ δράμα.) **Πειραιωτάκι** (χαίρω γιὰ δὲ αὐτὰ πού μοῦ γράφεις καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸ ἔσπαθμα!) **Μεγάλο Μυαλό** (χαίρω πολὺ· θὰ εἶδες βέβαια ὅτι αὐτὸ τὸ ψευδώνυμο σοῦ ἐνέκριναν· νὰ μοῦ γράφης!) **Ἐσπευσμένον Δόρδον** (σύμφωνοι· ἄδικα τὰ παράπονά σου γιατί, καθὼς θὰ εἶδες, σοῦ ἀπήντησα ἄργῳ, καὶ καμμιά φορά πολὺ, ἀλλὰ δὲν ξεχνῶ· αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ξέρεις!) **Ταξιδιώτην** (τὸ ἔλαβα κάπως ἄργά, ἀλλὰ πάντα, μὲ τὴ σειρά του, θὰ τὸ κρίνω!) **Τριανταφυλλένιο Δάκρυ** (τὸ ἔλαβα, θὰ δημοσιευθῇ στὸ ἐρχόμενο!) **Σαναγεννημένην Φλόγα** (πολὺ εὐχαρίστως· τέτοιοι διαγωνισμοὶ θὰ δημοσιεύθουν τὸ καλοκαίρι, ἀφοῦ δημοσιεύθουν τὰ ποτελέσματα τῶν περσινῶν!) **Σκανδαλεῖον** (μπορεῖς νὰ ἐσωκλείσῃς τὸ ἀντίτιμο στὸ γράμμα σου εἰς ἑλληνικὰ γραμματόσημα οἰκισθῆτε ἀξίας!) **Μενεξέν** (ἔλαβα, εὐχαριστῶ!) **Φίλμ** (τὸ ψευδώνυμο ἐνεκρίθη· τὸ κομμάτι σου θὰ τὸ διαβάσω μὲ τὴ σειρά του!) **Δανάν** (σοῦ ἔστειλα Σῆμα καὶ λυσόχαρτο· εἶπα στὸν κ. Φαίδωνα αὐτὰ πού μοῦ γράφεις καὶ εὐχαριστήθηκε πολὺ!) **Ἰνδιάναν** (χάρηκα πολὺ, περιμένα ὅμως κάπως περυσότερα ἔστειρο· ἀπὸ τόσον καιρὸ πού εἶχες νὰ μοῦ γράφης ἄς εἶναι, ἐλπίζω στὸ μέλλον!) **Ἀσπρο Γιασεμί** (χαίρω πολὺ γιὰ τὴν ἀπόφασή σου· θὰ εἶδες τὰ δύο πού σοῦ ἐνέκριναν· περιμένω τοὺς βαθμούς!) **Ναυτάκι** (γέλασα μ' αὐτὴ τὴν ἱστορίαν· θὰ πῶ τοῦ **Ὀφμάν** ὅτι δὲν μπορεῖς ν' ἀλληλογραφῇς μαζί του γιατί· εἶσαι μικρὴ μαθήτρια τῆς 2ας Γυμνασίου!) **Γρεναδιέρον** (σοῦ ἔστειλα δύο μόνο τετράδια, γιατί γιὰ νὰ παραλάβῃς τὸ γράμμα σου πληρώσα πρόσθετο τέλος!) **Ζακυνθινὴν Ἀκρογιαλιάν** (αὐτὸ σοῦ ἐνέκριναν· χαρτὶ λύσεων ἔστειλα· νὰ μοῦ γράφης τώρα πού ἔχεις καὶ ψευδώνυμο!) **Κουκουναριάν** (αὐτὸ, εἶδες, σοῦ ἐνέκριναν!) **Ἐντελεμένην Καρδιά** (χαίρω πολὺ· ἐνέκριναν καὶ τὸ ἄλλο!) **Βέδαν** (δεκτὰ) **Πανδώραν**, **Ἀρλίταν** κτλ. κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 5 Ἀπριλίου, θάπαντῶν στο ἐρχόμενο.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ τοῦ 264ου Διαγωνισμοῦ Λύσεων. Αἱ λύσεις τοῦ φυλλαδίου τούτου εἶναι δεῖται μέχρι τῆς 22 Ἰουνίου.

234. Δεξιόγραφος

Ἐνώθη' ἓνα γράμμα
Μὲ κάποιο ἀκρωτήρι
Κι' ἔγινε ἀμέσως θάμμα:
Τώρα μπορῶ στὸ φίλο
Μὲ τὸ ταχυδρομεῖο
Τὰ δύο μαζί νὰ στείλω.

Δοξασμένο Γριπολιταστάκι

235. Συλλαβόγραφος

Τὸν κλέφτη ἐπαγγα νὰ βρῶ
Ποῦ γίνηκε πολέμου αἰτία.
Τὸν εἶχα ἐκεῖ, τὸν εἶχα ἐδῶ,
Μὰ ἔφτασε νὰ ἐνώσω μία
Νότα βυζαντινὴ μὲ μέλος,
Καὶ νὰ τὸς τώρα, τὸν κρατῶ
Κι' ἡ ἱστορία πῆρε τέλος

Πυγμαχός

236. Στοιχειοτονόγραφος

Σὲ μιὰ πρόθεση κοινὴ
Ἄν προσθέσῃς ἓνα νῖ
Καὶ τὸν τόνο ἀνεβάσῃς,
Μιὰ Ἀγία θὰ παρουσιάσῃς.
Γεώργιος Δ. Μαυρίδης

237. Ἀναγραμματισμός

Δυὸ του γράμματα ἀφαιρῶ,
Τάλλα του τ' ἀνακατεύω,
Κι' ἀντὶ βασιλιά παλιό,
Ἄπ' τὸν Ὀμηρὸν γνωστό,
Δέντρο τοῦ βουνοῦ ἀγγναντεύω.
Ἀήτης

238. Ἐξάγωνος

* * * = Μέλος.
* * * = Θεὰ αἰγυπτία
* * * = Ἀπόστολος
* * * = Πᾶν ὄλικον
* * * = Ἐπίρρημα

Καὶ καθέτως τὰ ἴδια.

Συλφίς

239. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 6 7 8 = Θαλασσοπόρος
2 3 4 7 8 = Τοῦ ὅλου
3 4 5 8 = Θεά
4 3 1 = Θεά
5 1 8 2 7 8 = Ἄνθος εὐώδης
6 7 2 2 1 = Σημεῖον
7 5 6 7 8 = Κατοικία
8 1 2 7 8 = Νῆσος.

Κένταυρος

240-244 Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθοῦν ἄνευ ἀναγραμματισμοῦ ἄλλαι τόσαι λέξεις:

Μῆλος, Αἶμος, βρόχος, κόπος, νόμος
Ἐνδεξες Ἑλλάς

245. Διπλὴ Ἀκροστιχίς

Τὰ μὲν ἀρχικὰ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον θεόν, τὰ δὲ δευτέρω γράμματα θεόν:
1, Ἀργοναυτής· 2, Ἐπίθετον Θεοῦ καὶ ψυχῆς· 3, Πτηνὸν τῆς αὐλῆς· 4, Μέρος τοῦ λόγου· 5, Γυνὴ τῆς Γραφῆς.
Δανάη

246. Μικτόν

αου - τ - οειο - κ - αου - τ - αα
Δάκρυ Ψυχῆς

247. Γρίφος

Ἀγγλία
Γαλλία
Ἑλλάς
Ο

σὺ τὸ Σ ἄ! τρῶς;

Πρέμαχος τῆς Ἐλευθερίας

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματ. Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 6

66. Σικυῶν (σύ, κύων). — 67. Γανυμήδης (γά, νῖ, μι, δῖς). — 68. Μορφεύς. — 69. Σῦρος. — Κύρος. — 70.

Π Ν Ε Υ Μ Ο Ν Ι Α 71. ΙΣΑΥΡΟΣ
Α Π Ο Υ Σ Ι Α (Συρία, αὔρα,
ΜΥΡΟΝ υἱός, ροῦς. Ὁ-
Σ Ο Σ στροίς). — 72-76.
N Διὰ τοῦ Σ:

σηκός, Λέσβος, ἄβυσος, Σιών, Ἀσία. — 77. ΑΛΚΗΣΤΙΣ (Ἀλκμήνη, ΚΗ-φισσός, Στάγειρα, Ἰσοκράτης). — 78-80. Ἀλβανία, Ἀλσατία, Ἀσπασία. — 81. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου (αρχεῖς οφ, Ἰάς, φοβ ὡς κι, Ρίου).

Τὸ πρῶτον κατῆκον τοῦ καλοῦ συνδρομητοῦ εἶναι ἡ ἐγκαί-
ρος ἀνανέωσις τῆς συνδρομῆς του

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Διὰ 1 ἕως 10 τὸ πολὺ λέξεις μὲ ἅπλο στοιχεῖον δρ. 6, τὸ ἐλάχιστον τίμημα. Πέραν τῶν 10 λέξεων 60 λεπτά ἡ λέξις· μὲ παγέα δὲ στοιχεῖα δρ. 1 καὶ μὲ κεφαλαία δρ. 1, 50. Ὁ χωριστὸς στίχος δρ. 5. Οἱ μὴ συνδρομηταὶ πληρώνουν τὰ διπλά. Ἡ προπληρωμὴ εἶναι ἀπαραίτητη.

[ΑΓ'—251]

Ναυτάκι, δὲ σὲ ξέρω. Ἀνταλλάσσω με τετραδιάκια; Δ/σις: (ΑΓ'—130). Ἀγκάδι

[ΑΓ'—252]

Διαπασόπουλα, ἀνταλλάσσω τετραδιάκια. Στείλτε: Δημήτριον Πλαταριδην, Σιδηρόκαστρον Μακεδονίας.

Θάλης Βλαστός

[ΑΓ'—253]

Αποτελέσματα διαγωνισμοῦ: Βραβεύω: 1) Ἐλντα, 2) Μπουπουλίνα, 3) Ὁνειροπλέχτρα. Ἐλντα, τόσο γρήγορα μὲ ἔχασες; Τάσε Λουζή, στέλνω. **Γιόλα**

[ΑΓ'—254]

Περιμένω τετραδιάκια ἀπ' ὅλα τὰ ἀγαπητὰ Διαπασόπουλα. Ἀλκιβιάδου 172, Πειραιᾶ. **Κουῖκ**

[ΑΓ'—255]

Ζὰν **Μυρά** μοῦκλεψε τ' ὄνομα σ' ἀρέσει φαίνεται ἔ; **Σούζη**

[ΑΓ'—256]

Αγαπημένα μας διαπασοσαδελφάκια, σὰς εὐχόμεθα Καλὸ Πάσχα.

Σβυσμένη Ἑλπίς—Θλιμμένη Γοητεία

[ΑΓ'—257]

Αγράμπελη, γιὰ τὴ γιορτοῦλα σου δ-λόθερμες εὐχούλες.

Νυφοῦλα τ' Ὀύρανοῦ—Βέδας

[ΑΓ'—258]

Ανταλλάσσω τετραδιάκια μὲ δλους-ες. Δ/σις: κ. Γεώργιον Κασομάτην, Χάριτος 33, Ἀθήνας, ἱδία:

Γαλάξιον Ἀγγελον

[ΑΓ'—259]

Τὸ γυρισμό σου στὴν Ἑλλάδα, Ἀγριο-λούλουδο, ραῖνω μὲ μύρια λούλουδα. Δὲν ἔλαβες τὸ τελευτατὸ γράμμα μου;

Μακεδονικὸν Ἐντελβαίς

[ΑΓ'—260]

Ανταλλάσσω τετραδιάκια, ἀλληλογραφῶ. Alyanakis, Mechrouitete 11, Yechil keuy, Stamboul, Turquie.

Νινέτα

[ΑΓ'—261]

Τὸ Ἀγγελοῦδε τῶν Ὀνειρων, Σὰς χαίρετ' ἀπὸ τὸ ψευδώνυμο:

Χρυσοφάνεια Δύσις

[ΑΓ'—262]

Στὰ γενέθλιά σου, ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΑ ΔΥΣΙΣ, δέξου ἓνα μπουκετάκι ζυμπούλακια μαζί μὲ μύριες δλόθερμες εὐχούλες.

Ἡλιόβγαλτη—Δροσοσταλὶς

Ἀτθίς—Βίλλυ

[ΑΓ'—263]

Λί, ρωτᾷ τὴ Νίνα ποῦθε τὴν Πέμ-πη.

Θεότρελλη, Ζοζὸς

[ΑΓ'—264]

Αλληλογραφῶ, ἀνταλλάσσω Μ. Μυστι-κά. Δ/σις: Μαυρογένους 10, Ἀθῆναι:

Ζοζὸς

(Σημ. τ. Διαπλ. — Ὁ Ζοζὸς καὶ ὅλοι οἱ ψευδωνυμοῦχοι πρέπει νὰ ξέρουν, ὅτι τὸ Ταχυδρομεῖον τίποτε δὲν διαβιβάζει ἀπὸ ψευδώνυμον.)

[ΑΓ'—265]

Χωρὶς Φτερά, Δροσοῦλα, Βενετσιάνικη Νύχτα, γιὰτὶ δὲν ἀνταποδίδεται Μ. Μυστικά; **Ροδανγῇ**